

У висновку слід зазначити, що етичний саморозвиток педагога вищої школи має складатися з культурного та патріотичного розвитку. Педагог – це людина культури. Він сам – носій культури. У суспільній свідомості педагог завжди був і залишається зразком культури. Ядро його особистості складають так звані загальнолюдські гуманістичні цінності моральних, гносеологічних, естетичних норм.

Ю. В. Єлагін

ІНФОРМАТИЗАЦІЯ ОСВІТИ В УКРАЇНІ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Забезпечення академічної доброчесності базується на принципах об'єктивності та справедливості освітнього процесу під час навчання, викладання та оцінювання результатів навчання; провадження та викладення результатів наукової діяльності з метою забезпечення загального доступу і довіри до результатів навчання та наукових досягнень.

Інформатизація освіти в Україні є одним із напрямів забезпечення об'єктивності та дотримання доброчесності процесів викладання та оцінювання результатів навчання, провадження наукової, науково-педагогічної діяльності. Головною її метою є підготовка фахівця до повноцінного життя і діяльності в умовах інформаційного суспільства, комплексна перебудова педагогічного процесу, підвищення його якості, об'єктивності та ефективності.

Інформатизація вищої школи передбачає:

- оперативне оновлення навчальної інформації у зв'язку з розвитком науки, техніки, культури;
- отримання оперативної інформації про індивідуальні особливості кожного студента, що уможливує диференційований підхід до організації їх навчання;
- освоєння адекватних науковому змісту навчання й індивідуальним особливостям студентів способів донесення навчальної інформації;
- отримання інформації про результативність педагогічного процесу, що дасть змогу оперативно вносити в нього необхідні корективи.

Усе це сприяє удосконаленню інформаційної культури студентів, здійсненню рівневої та профільної диференціації навчально-виховного процесу з метою розвитку нахилів і здібностей студентів, задоволення

їхніх запитів і потреб, розкриття творчого потенціалу; удосконаленню управління освітою; підвищенню ефективності наукових досліджень.

Для інформаційного забезпечення академічної доброчесності кожен викладач і студент повинні мати доступ до практично необмеженого обсягу інформації і її аналітичного оброблення, можливості для безпосереднього включення в інформаційну культуру суспільства.

І. Л. Назаренко

ВПРОВАДЖЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ТВОРЧИХ ЗАВДАНЬ ЗАМІСТЬ РЕФЕРАТІВ

Ні для кого не є секретом, що більшість студентів скачують готові реферати з інтернету замість того, щоб написати самим. І навіть упровадження перевірки на плагіат за допомогою відповідної комп'ютерної програми не здається виходом із ситуації, адже програму можна обманути.

Маючи позитивний досвід запровадження деяких творчих завдань у викладанні дисциплін «Основи наукових досліджень», «Інтелектуальний бізнес» та «Інноваційний розвиток підприємства», можна стверджувати, що така форма роботи стимулює творчу активність студента, змушує його побороти лінь та нехіть.

Наприклад, у курсі «Інноваційний розвиток підприємства» студентам магістратури (денної форми навчання – в індивідуальній роботі, заочникам – у контрольній роботі) пропонується, крім чотирьох традиційних розрахункових завдань, одне творче. Як вихідні дані надаються статистичні форми звітності підприємств з інновацій, завдання – аналіз стану інноваційної діяльності підприємства. В цілому сформульовано, як проаналізувати те чи інше явище чи процес у динаміці, його структуру, а додатково – ще й порівняти показники структури з аналогічними по Україні (використавши статзбірник), зробити висновки, проілюструвати рисунками. Типи рисунків студенту запропоновано обирати самостійно, але щоб вони ілюстрували головну думку, суть і були коректними.

Найголовніше – висновки. Проблема в тому, що багато студентів не можуть зробити висновки, просто перелічують, як змінилися ті чи інші показники (наприклад, підвищилися на 3 % чи зменшилися на 7 %), тому найголовніше – навчити бачити причини змін показників, розуміти ситуацію в цілому, щоб уникнути ситуації, коли «за деревами ліса не бачать».

Звісно, розроблення творчих завдань та перевірка їх виконання потребують від викладача додаткового часу, але це є засобом забезпечення академічної доброчесності та підвищення рівня результативності навчання студента.

Самостійна робота є важливою складовою успішного навчання студента, особливо студента-заочника, у якого лише 10–20 годин